

lar, Tarık Dursun K. öykülerinin ileride okunmayacağı anlamına gelmiyor, zira her döneme dokunabilecek öyküler bunlar. İşleyip duran zamana direnen, onu geçebilen, eğip bükebilene ve böylece her kuşağı yakalayabilen öyküler... Bundan seneler sonra da okunmaya devam edecek, bunu hissetmemek imkânsız, ancak gerçekten değerini bilecek miyiz, işte bu konuda -birçok isim hakkında olduğu gibi- karamsarım. Yazarın son kitabı, bu konudaki karamsarlığımı bir parça dağıtıyor, çünkü *Elde Var Hikâye*'nin yayın hazırlıkları aşamasında usta henüz hayattaydı ve genç okurları yetişkinlik dönemlerinde karşılaşacakları yazarlarla önceden buluşturan Köprü Kitaplar için seçilmişti bu öyküler... Yazarın en sevilen, gençlik dönemine de hitap edebilecek öyküleri seçilerek hazırlanan kitap, bu açıdan da dikkate değer diye düşünüyorum.

Öyküleri yeni yazar adaylarına da öneriyor Semih Gümüş; katılmamak elde değil. Öykü yazmak isteyen gençlerin okuma listesinde olması gereken yazarlardan biri olmalı Tarık Dursun. Onun diyalog yaratmadaki yeteneği, pürüzsüz, sade dili, deyim yerindeyse "su gibi" öyküleri insanda hemen kâğıt kaleme sarılıp yazma isteği uyandırıyor. Bu sadeliği yakalayabilmek çok kolaymış hissine kapılıyor okur. Ancak gençlere Picasso'nun meşhur sözlerinden birini hatırlatmakta fayda var: "16 yaşındayken Ra-

fael gibi resimler yapabiliyordum. Ama bir çocuk gibi resim yapabilmek için ömrümü harcadım!" Tarık Dursun K.'nin öykülerindeki basitlik de ömür harcanmış bir çalışma ve ustalık işi. Çok okumanın, gözlem yapmanın, biriktirmenin, titizliğin ürünü hepsi. Bu üslubu yakalayabilmek için bir ömür harcamak gerek.

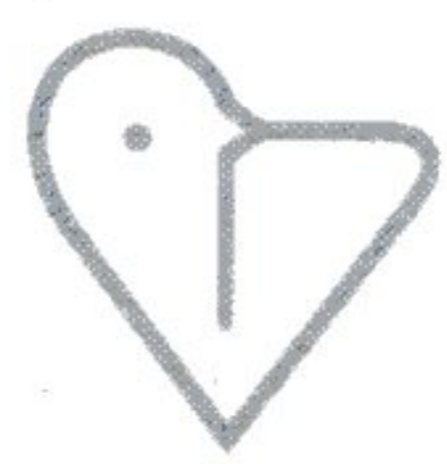
Yazarın tüm öykülerinde olduğu gibi, *Elde Var Hikâye*'deki öyküleri okurken de, gözlem yeteneğinin ona adeta bahşedilmiş olduğu hissine kapılıyor insan. Tüm karakterler ete kemiğe bürünüyor sanki ve okuduklarınız az önce önünüzde yaşanmış ya da bir sinemada oturmuş, film izliyor gibi hissediyorsunuz kendinizi. "Bahriyeli Çocuk", kendi çocukluğunuzdan en az bir ânınızı hatırlatıyor, ne zaman çekildiğini çok net hatırladığınız eski bir fotoğrafa bakıyorsunuz. İda her gün gördüğünüz kadınlardan biri... "Çocuklar İçin Bir Öğretmen"de aşağıdan yukarı kendinize bakıyor ve korkunç görünüyorsunuz... "Babam ve Ben"de, babanızın elini tutuyorsunuz, elinin elinize geçmiş sıcaklığını duyunca cız ediyor içiniz. Tarık Dursun K. öyküleri, sizi alıp tüm detayları görebildiğiniz aydınlık bir dünyanın içine atıyor ve çok uzakları değil, yanı başınızda duranları, her gün gördüğünüz insanları, kendinizi, yolda yürürken görüp kafanızı çevirir çevirmez unuttuklarınızı gösteriyor.

EMILE ZOLA Thérèse Raquin

Türkçesi:
Samih Tiryakioğlu

11. basım

VARLIK